

Grota Narodzenia w Betlejem – tutaj narodził się nam Zbawiciel.

Drodzy Przyjaciele,

„Transeamus usque Betlehem!” – „Pójdźmy do Betlejem!” Na czas Adwentu i Bożego Narodzenia chciałbym Wam położyć na sercu to przekazane w tekście starej kolędy zaproszenie pasterzy. Ten szczególny czas jest niczym drzwi do nadziei, która otwiera się w dzień Bożego Narodzenia niczym bezpieczna przystań, do której zawsze możemy wracać.

Przeżywam go jak wyjątkowy prezent, zwłaszcza że na sercu ciąży nam dziś tyle trudnych spraw. Z Burkina Faso w krótkich odstępach czasu docierają do nas wieści

o strasznych rzeziach chrześcijan i ich brutalnym wypędzaniu z domów. Skutkiem ataków odwetowych w Libanie, gdzie jeszcze niedawno było mi dane prowadzić rekolekcje dla naszych pracowników, mają miejsce wielkie dramaty i ucieczka ludności na masową skalę. Na walczącej Ukrainie dzień w dzień miliony ludzi dotyka niewypowiedziane cierpienie, obecnie potęgowane jeszcze przez surową zimą.

Te konflikty się nasilają i wiążą się z wielkim zagrożeniem nie tylko dla krajów położonych w najbliższym sąsiedztwie. Nakładają się na to wojny podjazdowe w rodzinach, wspólnotach i środowiskach pracy. Wszystko to może zbytnio przytłaczać pojedyncze serce, a zatem „transeamus usque Betlehem!” - wyruszmy do Betlejem ze wszystkim, co jest w naszych sercach! Wyruszmy do Niego, do wcielonego Boga, o którym

„Mocni w wierze zanośmy cały cierpiący świat do jego Zbawcy i Odkupiciela”

wiemy, że dana Mu jest „wszelka władza w niebie i na ziemi” (Mt 28,18). Nie bez znaczenia jest, w jaki sposób i z jaką świadomością zbliżamy się do żłóbka. Wyruszmy w niewzruszonej ufności, że On może wszystko, że może bezpiecznie doprowadzić i doprowadzi umęczone stworzenie do całej pełni. Mocni w wierze, napełniając się radością i wdzięcznością, zanośmy cały cierpiący świat do jego Zbawcy i Odkupiciela – „Transeamus usque Betlehem!”

Na drogę do Betlejem chciałbym Wam dać jeszcze jedną myśl. Chociaż wcielony Syn Boży jest niewypowiedzianie wielki, święty, wieczny i wszechmocny, to przecież spotyka się z nami w żłóbku jako małe Dziecię. To Dziecię uśmiecha się do nas i wyciąga do nas swoje rączki, chcąc, byśmy Je wzięli w ramiona i przytulili. Nie ma żadnych ukrytych motywów, nie stawia nam żadnych warunków i niczego od nas nie żąda.

Ono, to Dzieciątko w żłobie, nasz Bóg, Zbawienie całego świata, chce się nam po prostu ofiarować w darze.

A zatem „transeamus usque Betlehem!” – wyruszmy do Jezusa leżącego w betlejem-

skiej stajence. Łącząc się z Wami w modlitwie, życzę Wam pełnego życia, zbawczego i radosnego spotkania przy żłóbku z Dzieciątkiem Jezus.

Wasz

O. Anton Lässer CP
asystent kościelny

Podarunki, które pozwolą przeżyć

Pomimo cierpienia i przemocy obchodzą Boże Narodzenie.

Jak relacjonują apokryfy, podczas ucieczki Świętej Rodziny do Egiptu jedna z palm daktylowych na pustyni pochyliła się, żeby wyczerpani wędrowcy mogli się posilić jej owocami.

Dramat ucieczki przed okrutnymi katami powtarza się na naszych oczach – przed terrorem dżihadystów w samej tylko **Burkinie Faso** uciekły z domów dwa miliony ludzi. Tysiące rodzin chrześcijańskich ledwie uszły z życiem. Cierpią głód i pragnienie, są wyczerpane, nie mają szans na opiekę medyczną i nie wiedzą, jak przeżyć kolejny dzień.

„Dzieci spędzają czas na płaczu” – mówi jedna z matek, 35-letnia Augustine. Uciekinierzy uchodźcy znajdują schronienie

w parafiach na spokojniejszych terenach. Jak jednak z tym napływem ludzi ma sobie poradzić biedny Kościół lokalny? Nad uchodźcami musiałyby się pochylić tysiące palm, ale czy w XXI wieku zdarzają się jeszcze takie cuda?

Dziś nad tymi, którzy tak jak Maryja, Józef i Jezus uciekają przed okrutnymi prześladowcami, pochylmy ze współczuciem nasze serca. W te święta Bożego Narodzenia możecie podarować im coś, co pozwoli im przeżyć.

Czy chcecie sprawić, by powtórzył się dla nich cud palmy daktylowej?

Już za 85 euro możecie przez miesiąc zaspokajać głód jednej rodziny.

Już za 25 euro możecie przez miesiąc chronić jedno małe dziecko przed niedożywieniem.

Już za 77 euro możecie zapewnić jednemu chłopcu lub dziewczynce pół roku nauki w szkole, a tym samym lepszą przyszłość.

Podarujcie Kościołowi w Peru dobrych pasterzy!

Peru jest krajem, który pilnie potrzebuje kapłanów – zarówno w szybko rosnących metropoliach, w lasach tropikalnych Amazonii, jak i na wysokogórskich obszarach Andów.

Trzech młodych Peruwiańczyków przyjmuje święcenia diakonatu.

Tam, gdzie brakuje pasterzy, grasują wilki z rozmaitych sekt. Z tego powodu w naszej pomocy dla Peru kładziemy nacisk na formację księży. Obecnie dzięki Waszej pomocy możemy tam wspierać 25 seminariów duchownych.

Jednym z przykładów jest seminarium w diecezji Puno, któremu pomagacie już od 20 lat. Płyną stamtąd dobre wiadomości: w tym roku trzech młodych mężczyzn

wyświęcono na diakonów i teraz przygotowują się oni do święceń kapłańskich.

Obecnie w placówce kształci się dziesięciu kandydatów na księży. Ich postęga nie będzie łatwa – Puno leży w Andach na wysokości 3800 m. Klimat jest surowy, średnie temperatury nie przekraczają 100C. Nigdy nie zdarzają się tam naprawdę ciepłe dni. Mieszkańcy żyją w skrajnym ubóstwie. Przyszłym księżom wygodniej byłoby poszukać miejsca postęgi gdzieś indziej, ale oni chcą się stać dobrymi pasterzami dla swojego ludu.

Już za 83 euro możecie przez miesiąc wspierać formację jednego kleryka. Podarujcie Kościołowi w Peru dobrych pasterzy?

Podarunki, które niosą ciepło i nadzieję

W IV wieku głęboko poruszony święty Jan Chryzostom pisał o narodzinach Zbawiciela: „Co mogę powiedzieć o tej tajemnicy? Widzę rzemieślnika, żłóbek, dziecko owinięte w pieluszki, Dziewicę, która rodzi, pozbawiona najpotrzebniejszych rzeczy, ślady ubóstwa, cały ciężar biedy. Jakże Ten, który był bogaty, stał się biednym dla nas, do tego stopnia, że pozbawiony kotłuski i okrycia leży w twardym żłobie?” W ten sposób Dzieciątko Jezus dzieli los niezliczonej rzeszy ludzi – również dzieci na współczesnym Bliskim Wschodzie.

Zima w **Syrii** jest bardzo chłodna, a tymczasem zwykle spodnie i sweter stały się towarem luksusowym, na który wielu ludzi nie stać. Dzieci szybko wyrastają z ubrań. Matki ukradkiem płaczą, a wielu ojców odczuwa wstyd, że ich zarobki nie wystarczają nawet na zaspokojenie podstawowych potrzeb rodzin. Ceny zaś nieustannie rosną. Ubrania kosztują więcej, niż niektórzy ubodzy zarabiają w ciągu miesiąca, więc mogą oni tylko pomarzyć o ich zakupie.

S. Annie Demerjian ze Zgromadzenia Sióstr Jezusa i Maryi i w tym roku prosi nas o pomoc, aby dzięki podarowanym dżinsom oraz bluzie z kapturem 25 000 dzieci z różnych części Syrii poczuło na Boże

Aby marzenia dzieci mogły się spełnić, w przygotowaniach przez wiele miesięcy pomagają miejscowe szwalnie i wielu wolontariuszy.

Narodzenie ciepło Bożej miłości, a skromna uroczystość z tej okazji stała się dla nich niezapomnianym przeżyciem. Wojna trwa już prawie czternaście lat, więc żadne z dzieci nie pamięta świąt Narodzenia Chrystusa obchodzonych w czasach pokoju. Dzięki Wam oczy tych dzieci mogą zabłysnąć radością, a z serc rodziców może spaść wielki ciężar.

Coraz trudniejsza staje się również sytuacja w **Libanie**. Na brzemień codziennego życia nakłada się lęk przed ekspansją konfliktu w Ziemi Świętej. W sercach mieszkańców tego kraju szerzy się poczucie beznadziei. Dziś nędza puka nawet do drzwi rodzin należących kiedyś do klasy średniej. Kto tylko może, wyjeżdża z kraju, kto nie może, przynajmniej o tym marzy.

Większość rodziców i tutaj nie może sobie pozwolić na kupno ubrań dla dzieci. Siostry Świętego Józefa proszą nas więc również o pomoc w obdarowaniu ubraniami 11 000 dzieci z różnych miejscowości Libanu podczas pieczętowania przygotowanych uroczystości bożonarodzeniowych. Wcześniej zakonnice zapytały rodziców, czego potrzebują ich pociechy. W liście do nas pisze s. Raymonda Saade:

„Pragniemy, by te uroczystości wypełniły serca dzieci radością i nadzieją. Mamy nadzieję, że pomożemy

Niezapomniane Boże Narodzenie z jasełkami.

im w ten sposób uwierzyć, iż czeka je lepsza przyszłość. Każdą chwilę tych uroczystości będzie przepętniał duch Bożego Narodzenia, nadzieja i światło, które rozświetlą nawet pośród największych ciemności”.

Już za około 15 euro możecie spełnić świąteczne marzenie jednego dziecka z Syrii lub Libanu.

„Dzieciątko Jezus, kochamy Cię!”

Pielgrzymi nadziei

24 grudnia na inaugurację Roku Jubileuszowego, obchodzonego tym razem pod hasłem „Pielgrzymi nadziei”, papież Franciszek otworzy Drzwi Święte Bazyliki św. Piotra.

Rok Jubileuszowy po raz pierwszy ogłosił przed 725 laty papież Bonifacy VIII. Jest to szczególny dar łaski dla całego Kościoła. Po latach ciężkiej pandemii, eskalacji przemocy na świecie i innych kryzysów Ojciec Święty pragnie „przyczynić się do przywrócenia klimatu nadziei i ufności”. W szczególności zaprasza on w tym czasie wierzących, by przystąpili do sakramentu pojednania. Oprócz tego prosi każdego z nich, by stał się „znakiem nadziei” dla innych ludzi, zwłaszcza dla cierpiących.

Przekazywanie nadziei jest również naszym pragnieniem. Pewien kapłan z Indii napisał do nas niedawno: „Wasza pomoc jest latarnią nadziei”. Wraz z Wami i całym Kościołem chcielibyśmy sprawić, by ten Rok Święty stał się prawdziwą „pielgrzymką nadziei”.

Regina Lynch

Prezydent
zarządzający

Dradzy Przyjaciele,

Dziś, gdy zbliża się uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny (8 grudnia), wielu z nas przygotowuje się do zbudowania żłóbka. Przypomina nam on o tym, że Jezus narodził się w Betlejem w zupełnym ubóstwie. Piękną tradycję odtwarzania sceny narodzin Pana przypisuje się świętemu Franciszkowi, którego na początku XIII wieku miała do tego zainspirować wizyta w Ziemi Świętej.

Mój osobisty żłóbek został wykonany przez chrześcijan z Betlejem. Rzeźbią oni z drewna właśnie żłóbki, a także różańce i inne przedmioty. Dzięki temu zdobywają środki do życia. Swój żłóbek kupiłam, gdy kilka lat temu odwiedziłam miejsce narodzin naszego Pana i spotkałam się z niektórymi rodzinami zajmującymi się tym rzemiosłem. Nie wiem, ile z nich do dziś pozostało w Betlejem. Niestety wielu chrześcijan opuściło bowiem to miejsce w poszukiwaniu lepszego życia. Niczym między młotem a kowadłem znaleźli się oni między obiema walczącymi stronami i stają się raz po raz kołtami ofiarnymi w niekończącym się konflikcie.

Modląc się przy żłóbku w czasie tego Adwentu i Bożego Narodzenia, proszę, byście włączyli do swoich modlitw wszystkich prześladowanych i cierpiących chrześcijan, zwłaszcza tych żyjących w Ziemi Świętej. Dziękuję za nieustanne wsparcie dla nich i dla PKWP.

Regina Lynch

Potrzeby, miłość i wdzięczność – Państwa listy

Kreatywne zajęcia z PKWP

Chciałabym Wam powiedzieć, że założyłam album o Pomocy Kościołowi w Potrzebie. Kiedy mama i tata dostają Wasze pismo, wycinam z niego zdjęcia – oczywiście pytam ich o pozwolenie – i wklejam je do swojego albumu.

Dziewczynka z Australii

Wspaniała postuga

Wreszcie udało mi się złożyć drobną ofiarę na wsparcie wspaniałej postugi pełnionej przez PKWP na całym świecie. Zawsze podziwiałem i ceniłem to, co robicie, bo wiem, co znaczy być w potrzebie! Niech Bóg Was błogosławi za Waszą wspaniałą, pełną hojności pracę.

Werbista misjonarz z Irlandii

Pomoc dla wszystkich potrzebujących

Cieszymy się, że możemy wesprzeć Waszą katolicką organizację charytatywną, która pomaga wszystkim – bezdomnym, ubogim i prześladowanym osobom oraz grupom, poszukującym prawdziwego pokoju i bezpieczeństwa – i nikogo nie faworyzuje. Za wspaniałą pomysł uważamy zapewnianie stypendiów mszalnych kapłanom pozbawionym środków do życia, którzy mieszkają w regionach dotkniętych kryzysem i potrzebują wsparcia.

Małżeństwo z Wielkiej Brytanii

Życie dla Jezusa w najuboższych

Pomagam PKWP z moich skromnych środków, bo trafiają one do ludzi oddających życie dla Jezusa, który jest w najuboższych.

Ofiarodawczyni z Brazylii

Pomoc Kościołowi w Potrzebie
ul. Wiertnicza 142, 02-952 Warszawa
tel./fax: 22 / 845 17 09

e-mail: info@pkwp.org, www.pkwp.org

ING Bank Śląski 31 1050 1025 1000 0022 8674 7759
PKO BP S.A. 87 1020 1068 0000 1402 0096 8990

Redakcja: Pomoc Kościołowi w Potrzebie

Wydawca odpowiedzialny: Kirche in Not/Ostpriesterhilfe,
Postfach 1209, D-61452 Königstein

– Wydrukowano w Polsce

– De licentia competentis auctoritatis ecclesiasticae

<http://www.kirche-in-not.org>

Prosimy o przekazywanie Biuletynu po przeczytaniu przyjaciółom, sąsiadom, proboszczowi parafii. Teksty w nim opublikowane można umieszczać w gazetce oraz wystawce parafialnej. Prosimy o przesyłanie nam adresów osób zainteresowanych naszą działalnością.